

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.151 van 21 juni 2000
in de zaak A. 55.977/X-8464.**

In zake : 1. Dirk COPPENS,
2. Nadine VAN IMPE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

1. de stad AALST,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. Taelman,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

tussenkommende partij :

Polydoor VAN LANGENHOVE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk COPPENS en Nadine VAN IMPE op 27 januari 1994 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 22 november 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst waarbij aan Polydoor VAN LANGENHOVE de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een appartementsgebouw op een perceel gelegen te Aalst, Majoor Claesersstraat, kadastraal bekend Sectie C, nr. 1000t3;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 4 augustus 1994 van Polydoor VAN LANGENHOVE;

Gelet op de beschikking van 18 augustus 1994 die de tussenkomst van Polydoor VAN LANGENHOVE toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de beschikking van 10 november 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van verzoekers en van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 6 april 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 mei 2000, datum waarop de zaak wordt uitgesteld tot de zitting van 31 mei 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor verzoekers, van juridisch adviseur L. DE MOOR, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat V. TOLLENAERE die, loco Advocaat P. Taelman verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat P. JONGBLOET die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur A. VAN MINGEROET, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 23 februari 2000, in haar eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekers, die woonachtig zijn op een aanpalend perceel, in een tweede onderdeel van het eerste middel aanvoeren wat volgt :

"Eerste middel, genomen uit de schending van de wet van 29 juli 1991 (betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen), van art. 45 van de Stedenbouwwet, van art. 6, § 2 en 7 van het K.B. van 6 februari 1971 (betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen) en uit de schending van de materiële motiveringsverplichting, (...)

doordat de gemeente in de bestreden beslissing geen eigen beoordeling van de goede ruimtelijke ordening heeft te kennen gegeven, zelfs niet door het advies van de gemachtigde ambtenaar tot het hare te maken,

terwijl het gemeentebestuur een eigen beoordelings- en motiveringsplicht heeft bij het toekennen van bouwvergunningen, en dit des te meer nu uit de motieven moet blijken dat de overheid zich bij die beoordeling niet heeft laten leiden door de bestaande toestand van het reeds deels opgericht gebouw";

dat verzoekers het middel als volgt toelichten :

"(...)

Daarenboven wordt door de gemeente geen enkele eigen motivering voor haar beslissing gegeven. Het louter overschrijven van het advies van de gemachtigde ambtenaar op de daartoe voorziene plaats volstaat geenszins. In haar nota bij de schorsingsvordering in deze zaak verwijst de gemeente hieromtrent naar haar préadvies d.d. 8 augustus 1993 en de verwijzingen hiernaar door de gemachtigde ambtenaar. Hieromtrent moet worden opgemerkt dat nergens blijkt wat het préadvies van de gemeente juist inhoudt. Het advies van de gemachtigde ambtenaar verwijst enkel in zijn aanhef naar 'het hiernavolgend gunstig préadvies'. Deze algemene verwijzing maakt het onmogelijk op te maken welke de argumenten van de gemachtigde ambtenaar respectievelijk van de gemeente zijn. Evenmin valt op te maken welke argumenten van de gemeente worden bijgevalen door de gemachtigde ambtenaar en welke argumenten van de gemachtigde ambtenaar door de gemeente worden bijgevalen.

(...)

Luidens constante rechtspraak van de Raad zijn bovenstaande elementen op zichzelf en a fortiori gecumuleerd, voldoende om de bestreden beslissing te vernietigen wegens schending van de motiveringsverplichting";

Overwegende dat de verwerende partijen aan het tweede onderdeel van het middel voorbijgaan; dat de tussenkomende partij beweert "dat de bestreden beslissing zowel de motivering van het stadsbestuur als van de gemachtigde ambtenaar bevat";

Overwegende dat artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat de "opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen"; dat artikel 45 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt dat zolang voor het gebied waarin het goed begrepen is, geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, de vergunning niet kan worden verleend dan op eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar, dat de vergunning het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar moet overnemen en dat de gemachtigde ambtenaar nagaat of zijn advies in acht genomen werd en, zo niet, de beslissing van het college van burgemeester en schepenen schorst;

Overwegende dat de bij de genoemde decreetsbepaling aan het college van burgemeester en schepenen opgelegde verplichting het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar over te nemen in de beslissing waarbij het over de bouwaanvraag beslist, ertoe strekt het toezicht van de gemachtigde ambtenaar op de beslissingen van het college

van burgemeester en schepenen mogelijk te maken; dat de gemachtigde ambtenaar immers op zicht van de vergunning moet kunnen nagaan of deze overeenstemt met het gegeven advies en, zo niet, of er grond is de vergunning te schorsen; dat evenwel het feit dat op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen door de gemachtigde ambtenaar controle wordt uitgeoefend, dit college ervan niet ontslaat zich een eigen opvatting te vormen en te onderzoeken of een bouwaanvraag de behoorlijke aanleg van de plaats niet in het gedrang brengt en of aan de eisen gesteld ter waarborging van die goede aanleg -door het college beter gekend dan door de gemachtigde ambtenaar- is tegemoet gekomen; dat het college van burgemeester en schepenen, doordat het over een eigen beslissingsbevoegdheid beschikt, ertoe gehouden is zijn eigen redengeving te doen kennen; dat, in het geval dat het college van oordeel is dat, wat hem betreft, de redenen vervat in het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar het verlenen van de vergunning verantwoorden, de motiveringsverplichting op zijn minst vereist dat het college van burgemeester en schepenen dit in zijn beslissing over de bouwaanvraag dan ook met zoveel woorden vermeldt;

Overwegende dat het bestreden besluit verwijst naar de aanvraag, naar de stedenbouwwet, naar artikel 123 van de gemeentewet, naar het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en openbaarmaking van de bouwaanvragen en naar de algemene en gemeentelijke bouwverordeningen; dat het vaststelt dat er voor het gebied geen bijzonder plan van aanleg bestaat, dat het bouwperceel niet gelegen is binnen het gebied van een behoorlijk vergunde verkaveling, dat de aanvraag onderworpen werd aan de speciale regelen van openbaarmaking, zoals bepaald bij koninklijk besluit van 6 februari 1971, dat 4 bezwaarschriften zijn ingediend, dat het college daarover heeft beraadslaagd en beslist; dat voorts het advies van de gemachtigde

ambtenaar wordt overgenomen; dat het besluit geen redengeving van het college van burgemeester en schepenen bevat; dat het tweede onderdeel van het middel gegrond is;

Overwegende dat verzoekers in de laatste memorie verklaren dat zij het niet eens zijn met de in het auditoraatsverslag gemaakte vaststelling dat, overeenkomstig artikel 24, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, het middel de oplossing van het geschil mogelijk maakt; dat verzoekers in dat verband doen gelden wat volgt :

"Dit zal de eerste verwerende partij er allicht toe brengen na vernietiging van de bouwvergunning op die grond, om een nieuwe ditmaal wél gemotiveerde beslissing van gelijke strekking te verlenen.

Het zou de verzoekende partij dan weer nopen om een nieuw beroep tot nietigverklaring in te dienen wegens dezelfde betwisting als degene die in het eerste onderdeel van het middel aan bod komt, namelijk dat er niet deugdelijk is geantwoord op de talrijke bezwaren die tegen de vergunning zijn ingebracht, en dat dit deugdelijk antwoord ook niet te vinden is in het advies van de gemachtigde ambtenaar (die zijn antwoord trouwens heeft laten schrijven door de technische raadsman van de bouwheer).

Op die manier blijven de verzoekers, 5 jaar na de vernietigde vergunning, in een carrousel van vernietigingen, gevolgd door nieuwe vergunningen meedraaien. En dat allemaal voor een project waarvan de Raad van State in het verleden reeds heeft gesteld (dat) het bestuur in het licht van de vroegere weigeringen voor vergunning van het project, geen enkele deugdelijke reden blijkt te kunnen aanvoeren waarom het huidige project wél zou kunnen vergund worden (...) en dat de weerlegging van de vele bezwaren louter gebaseerd is op niet gestaafde beweringen (...).

Door het motief van de nietigverklaring te beperken tot de gegrondbevinding van het tweede onderdeel van het eerste middel, wordt het 'geschil' niet 'opgelost' in de zin van artikel 24, vierde lid van de Gecoördineerde wetten op de Raad van State : alleen het hangend 'geding' neemt een einde om een nieuw geschil verder te laten gaan, dat zal leiden naar een nieuw geding voor de Raad";

dat verzoekers stellen dat "een verderreikende vernietiging wordt bekomen met een behandeling van het in

eerste orde aangevoerd onderdeel van het eerste middel, ook al zou ook het tweede onderdeel tot vernietiging kunnen leiden" en vragen "om ook dit (eerste) onderdeel te betrekken bij de berechting van de zaak";

Overwegende dat de Raad van State niet ervan kan uitgaan dat het college van burgemeester en schepenen na de vernietiging van de bestreden beslissing wegens het ontbreken van een eigen redengeving van het college, een nieuwe vergunning zal verlenen "met gelijke strekking" maar nu gemotiveerd; dat immers niet kan worden vooruitgelopen op de beoordeling van de bouw-aanvraag door het gemeentebestuur; dat van het ene wel uitgaan of op het andere vooruitlopen zou betekenen dat de Raad van State van oordeel is dat het vermelden van een eigen redengeving door het college en meer algemeen de gehele formele motiveringsverplichting een loutere formaliteit is zonder enig inhoudelijk gevolg, terwijl zij nochtans mee beoogt een zorgvuldige besluitvorming in de hand te werken; dat moet worden aangenomen dat het besproken onderdeel de oplossing van het geschil mogelijk maakt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 22 november 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst waarbij aan Polydoor VAN LANGENHOVE de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een appartementsgebouw op een perceel gelegen te Aalst, Majoor Claesersstraat, kadastraal bekend Sectie C, nr. 1000t3.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de stad Aalst.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig juni tweeduizend, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.